

Από τη Σύνταξη του Περιοδικού

Περί γραμμικότητας

ή

Ελληνογραμμαμικό, όπως λέμε μητρογραμμαμική καταγωγή

Απευθυνόμενος πρώτη φορά γραπτώς στους συγγραφείς και στους αναγνώστες του επί της οθόνης σας Αθηναϊκού Ακαδημαϊκού Περιοδικού, οφείλω να σας το επανασυστήσω. Πρόκειται, σύμφωνα με τον εκδότη του, για ένα αμιγώς επιστημονικό περιοδικό – όλου του φάσματος των επιστημών, που ξεκίνησε με αφορμή τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και έκτοτε εκδίδεται δύο φορές τον χρόνο, σε ημερομηνίες που τιμούν τις δύο μεγάλες επετείες του νεότερου ελληνισμού: την 25^η Μαρτίου και την 28^η Οκτωβρίου. Αντικειμενικός σκοπός του είναι να παρουσιάσει στο εθνικό και παγκόσμιο ελληνικό κοινό (α) την έρευνα που πραγματοποιείται από Έλληνες και φιλέλληνες επιστήμονες όλου του κόσμου σε όλα τα ακαδημαϊκά πεδία, ή/ και (β) την έρευνα που γίνεται για την Ελλάδα σε όλα τα ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα του κόσμου.

Ασφαλώς, ο σκοπός του Αθηναϊκού Ακαδημαϊκού Περιοδικού υπερβαίνει το ιστορικό και συμβολικό πλαίσιο που θέτουν το 1821, η 25^η Μαρτίου και η 28^η Οκτωβρίου εκάστου έτους. Εντούτοις, η χρήση αυτών των σημαινόντων προκαλεί μία συναισθηματική διέγερση και κοινωνικο-πολιτιστικούς και προσωπικούς (ιδεολογικούς) συνειρμούς, με συμπαραδηλούμενο σημαινόμενο εκείνο που συμφωνεί με την ιστορία των Ελλήνων, εκείνο που ταιριάζει σε αυτή.

Ανεπιφύλακτα, το Αθηναϊκό Ακαδημαϊκό Περιοδικό δεν είναι ένα ελληνοπρεπές περιοδικό.

Μήπως ταιριάζει όμως στην ελληνότροπη οικουμενικότητα του Χρήστου Γιανναρά; Θα περιποιούσε ιδιαίτερη τιμή σε εμάς μία τέτοια υψιπετής σύνδεση και μάλλον θα μας κολάκευε, αλλά αυτό είναι πολύ. Δεν προτείνουμε και δεν διαθέτουμε κανένα πρότυπο για το περιεχόμενό του, και μάλιστα ελληνικό.

Από την άλλη, στις τροπικές (πολύτροπες) εκφάνσεις μας, μας προσφέρονται οι επιλογές του μέτρου και των ακροτήτων, με την αρετή να είναι η μεσότητα ανάμεσα σε δύο άκρα, την έλλειψη και την υπερβολή. Σαν να καλούμασταν, δηλαδή, να επιλέξουμε τη μεσότητα ανάμεσα στην ανδροπρέπεια και τη θηλυπρέπεια, επιλογή που αρνούμαστε να κάνουμε.

Αποφεύγουμε λοιπόν να χαρακτηρίσουμε/ ορίσουμε τροπικά το Αθηναϊκό Ακαδημαϊκό Περιοδικό, είτε ως ελληνοπρεπές είτε ως ελληνότροπο.

Μήπως όμως πάλι θα μπορούσε να συστηθεί ως ελληνοκεντρικό; Πρόκειται αναμφίβολα για έναν κατά κύριο λόγο ελκυστικό όρο, δίχως όμως να είναι ουδέτερος, καθώς ο ελληνοκεντρισμός έχει ήδη αποτελέσει ιδεολογία, πολιτικό, πνευματικό και καλλιτεχνικό ρεύμα.

Εν τέλει, συστήνουμε το Αθηναϊκό Ακαδημαϊκό Περιοδικό ξεκάθαρα και μόνο ως «ελληνογραμμαμικό».

Αφενός μεν η «γραμμικότητα» που συζητείται εδώ παραπέμπει στην καταγωγή του περιοδικού, όπως όταν αναφερόμαστε, για παράδειγμα, στη «μητρογραμμαμική» γενεαλόγηση. Σημειωτέον ότι η «γραμμικότητα» συνδέεται με τη γραμμική αντίληψη του χρόνου, δηλαδή με την ιδέα ότι η ύπαρξη μπορεί να διαιρεθεί σε γραμμικά τμήματα χρόνου (παρελθόν – παρόν – μέλλον), ιδέα που γεννήθηκε περίπου πριν από 2.500 χρόνια στην αρχαία Ελλάδα. Και αφετέρου, με τη «γραμμή» να είναι το πρωταρχικό και απλούστερο γεωμετρικό σχήμα, επικαλούμενοι τον όρο αυτό, προδήλως απευθυνόμαστε σε γεωμετρημένους ανθρώπους.

Δρ Λάμπρος Απ. Πυργιώτης
Αρχισυντάκτης